

[Kristine Heltberg.]

ved følgerne af den ændring i loven, som EF-reglerne åbenbart kræver.

Jeg er også en smule bekymret over det lidt kryptiske, der står om forhandlingerne mellem landscentralen og statens filmcentral, som, så vidt jeg er orienteret, nærmest skal føre til, at det er statens filmcentral, der skal løbe af med den udlejningsvirksomhed, som filmcentralen egentlig, efter hvad jeg ved, har varetaget på en vældig god måde. Det, som jeg især er bekymret over, er det, som ministeren meddeler i skånsomme vendinger, nemlig at denne proces måske kan medføre, at hovedvægten bliver lagt på undervisningsmidler i filmene, mens man, som det fremgår af bemærkningerne og bilaget om den hidtidige virksomhed, statens filmcentral har øvet, ikke har lagt vægt på deciderede undervisningsfilm, men netop lagt vægt på oplysningsmæssige kunstneriske kriterier. Jeg er ikke sikker på, at man vil fastholde denne efter min mening meget væsentlige linje ved denne overgang, men jeg er spændt på at høre, hvad ministeren kan oplyse om disse forhandlinger.

Jeg synes, det er meget væsentligt, at der er en del moderniseringer inden for ledelsesstrukturen inden for filminstitutet, både det, at disse meget præciserede angivelser af, hvem der skal være hvor, bliver afløst af en mere generel bemyndigelse, som virker mere fleksibel og mindre streng og bureaukratisk, og dette, at filmarbejderne skal være med i bestyrelsen. Det er alt sammen, så vidt jeg kan se, fornuftige forholdsregler.

I relation til den diskussion, der allerede er begyndt omkring Workshopen, bør man selvfølgelig tilstræbe at gøre Workshopen bedre, end den var, men jeg synes også, det er et meget væsentligt tilsagn, ministeren giver om, at Workshopen kan komme i gang igen. Lad os dog diskutere, hvordan man skal sikre, at den kommer i gang på sådan en måde, at den virkelig bliver det, som ideen i den er; og som man altså meddeler os den måske ikke helt har været. På dette som på en hel masse andre områder, som jeg ikke skal nævne her, synes jeg, der er et meget vægtigt materiale at gå i gang med i udvalget, hvor jeg vil stille mig positiv.

Gerda Møller (KF):

Jeg skal heller ikke gøre mange bemærkninger til de justeringer, der skal finde sted ifølge lovforslaget, men jeg vil gerne sige, at det kon-

servative folkeparti sætter et spørgsmålstejn ved tanken om at genoprette Workshopen, uanset hvilke retningslinjer der vil blive fastlagt. Vi finder også, der er kommet mere end rigelig begrundelse for vores standpunkt i den retning fra rigsrevisionen om filminstitutet Workshops regnskaber, som i hvert fald jeg først har fået i hånden i dag. Vi vil måske også i udvalget lige se på forslagene om filminstitutets bestyrelse og filmkonsulenternes ansættelsesperiode. Jeg forstår disse nu skal være forskudt for hinanden, og det kan da være vældig godt, hvis man stadig væk skal opretholde det princip, at deres periode kan forlænges, men i den konservative folketingsgruppe mener vi principielt, at konsulenterne kun bør kunne sidde i én periode.

Men det, jeg har hæftet mig mest ved, er de bemærkninger, der står på side 5 i lovforslaget om forholdet mellem landscentralen og filmcentralen. Jeg er meget interesseret i, hvorledes dette forhold skal være. Ministeren skriver, at forhandlingerne imellem undervisningsministeren og kulturministeren kan forventes afsluttet i nær fremtid, og at der vil foreligge et resultat, inden vi bliver færdige med dette lovforslag.

Som bekendt er landscentralens opgave at distribuere film, bånd og lignende undervisningsmateriale til skoler og andre undervisningsinstitutioner – jeg ved godt, at det først og fremmest er undervisningsministerens område, men nu kommer der jo altså noget med film ind i det – og dér vil jeg gerne sige følgende: på baggrund af den kritik og det røre, som der i de sidste måneder har været om landscentralens informationsvirksomhed på grund af en tilsyneladende udvikling henimod ensretning af folkeskolens undervisningsmidler, vil jeg advare ministeren mod, at de nævnte forhandlinger fører til en statsstyret central fremfor en forbrugerstyret central. Advarslerne kommer jo ikke alene fra mig, men også fra en af vores store forlagsdirektører, fra formanden for Danmarks Skolebibliotekarforening og fra enkelte filmfolk. Den kritik, der hidtil har været, har naturligvis kun kunnet gå på de hidtidige undervisningsmaterialer, men nu kommer altså også film ind i begrebet undervisningsmateriale, og det er både film lavet i oplysende øjemed og film lavet direkte til undervisningsbrug. Derfor kan statens filmcentral og landscentralen jo ikke undgå at få et meget snævert samarbejde, og det må være nødven-